

De musikaale lente- en somertydverdryf, bestaande in 36 zang- en speel-ariaas...

<https://hdl.handle.net/1874/36251>

DE VIER MUZIKAALE JAAR-GETYDEN,

Waar van deze *Twee* laatsten bestaan in de
HERFST- EN WINTER-TYDVERDRYFS,

Dewelke yder XVIII. *Zang- en Speel-Ariaas* bevatten , gecomponeert door den beroemden Compositeur *A. MAHAUT*, en Kunst-Kundig in goede Digtmaats-ordre gebragt door den Heer K. ELZEVIER; dewelke aan de onpartydige *Muziek Liefhebberen* ter beoordeelinge word gelaten, of ze zo veel slechter zyn dan die van veele *Compositeurs* (volgens die Bekendmaker in zyn eerste *Voorbericht* , nevens de *Digtmaat* noch staat volbracht te worden ;

En waarom met gering Geld te besteden , tegens dat van een Buitenlander , voor omtrent twee Jaren het Concept al gesmeet , is dit te bekomen om vier guldens Compleet , waar van yder Stukje apart eene gulden.

TE AMSTELDAAM,
By *ARNOLDUS OLOFSEN*, Boek- en Muziek-Verkooper,
aan de Nieuwe Kerk, over de Voorburgwal.

A A N D E N

WAARHEIDLIEVENDEN L E E Z E R,

Of aan die te voorbaarig somtyds een geloof zouden geven, die daar van nader met een korte schets te onderrechten.

Het beloofde der *Vier Musikaale Jaargelyden*, met dit laatste volbragt hebbende, dwingd my de tyd, hoe duur, door de meenigte der dagelyksche bezigheden, daar toe te moeten beiteden, om een *Kockkoek* (die door een Huurling met *Pauwe Vennen* werdt opgeciert) op zyn Herfst Voorberichts-Stukje, te beantwoorden, zal daarvan op dit weinige maar reflectie maken, als:

1. Dat het kopen der Platen niet waarheid zo is, dat my dat Werk als oud Koper, door een Man, waar ze gebragt waren wierd gevraagt om te kopen, dat ik aannam om nader by hem te komen: Myn Fariseeuw, als verpligt dagte, verzogte om die te zien of alle die Platen tot dat Werk behorende, compleet waren, die dat aannam, bezag ze, endat met ja beantwoorde, doch die op de Tytelplaat den Eigenaar, hem bekend, zag, gaat in stilte (onder weeten van den Man die ze te koop hadde of myn) koopt ze van den Eigenaar, dien ze liet haalen aan wien hy ze te koop gebragt hadde; voorts liet my niets weten, of, hoe het daar mede was, al vraagde, tot dat eindelyk by myn Plaatdrukker kwam, waar ik de Tytelplaat, de naam van den Autheur zag uitgedaan en die van onze Misleider ingegraveert vond, (dat noch in een tyd geen Burger of Gilderecht had;) geliefit dit met het zyne te Confronteeren, zo laate het oordeel daar van aan den onpartydigen.

2. De Correspondentie naar Engeland, is: dat hy als een huurling tot een Opera-Speelder was aangenomen, kwamen wy overeen met circa 500 gl. alleen van myn Goed (uitgezonderd de VI. Sinfonyen van Santo Lapis die ons in Compagnie raakte) te verkopen of te verchangeeren zo hy best konde, daar van na myn genoegen, met behoorlyk voordeel, dat by het Werk van gemelde Santo Lapis ook afgerekend is, zou genieten; maar let wel, myn Commissionair, vond een Correspondent, maakte een Contract dat die niets moest zenden, of hy daar voor Borg staan, en bevorens geen duit tot twee Werken om het Werkvolk te betaalen hadde, ja tot zo verre dat hy de aangenomen Platen tot de Concerten van Morigi in 't Tin te kloppen, de Graveletteren die hy moest laten snyden niet kon betalen; is dat niet een erbermenswaardige Borg voor die van welke deze nieuwe Correspondent aan goed meerder in Seqestratie, dan ik in Change had ontfangen; Echter het was zo, zyn Naam moest in de Briefen ontvangende met of zonder goed aan bidden als Compagnons zyn, of schoon alles voor my hieit, en het rykelyk geordonneerde alleen kogt en betaalde, tot dat voorgemelde misleidinge van 't kopen der Platen ontdekte; waar op aanstonds na Engeland schreef, hem Correspondent stelde in zyn vrye keuse: of hy met my (die hem alles alleen hadde toegezonden).

*

zonden) wilde aanleggen dan met deeze, daar het voorgemelde openbaarde, dat met geene onderkruyperen in myn affairen wil te doen hebben, afzag, en geene gemeenschap zogt; deeze zagtmoedige zyn Correspondentie daar gemaakt, behiel die Man, na dat hem overzond myne Reekeninge van het gezondene tegens de zyne, daar my noch ruim honderd guldens op toekwam: Nu is dat het staaltje waar Huybroeder op roemt, dat Karnemelk geen duit aan goed kon krygen. Ziet al meer myn Koekkoeks Voorbericht, hoe die my zoude tot asreekenen, voor twee Jaaren hebben aangeport, of dat na waarheid gelykt, daar ik na wenchte, maar nooit van gesproken is, dan voor ruim 4 Maanden, door een Practisyn; hoe gaauw ik gereed was om die over te geven, blykt by myn Practisyn, daar de uitschot op te zien, en voor den Rechter ter beoordeelinge zal laaten.

3. Camerlohers Sinphonyen veracht hy, maar toen dien Heer my die Copye verkogt, verzoekt hy van denzelven of niet in staat was noch daar van eene te verkopen, met te zeggen: dan zal ik hem dwarsbomen; deeze hem toonde dat zulks een Schelmtuk was, verliet hy hem, en die my voor zulk een Instrument waarschuwde, bevestigde dit dien Heer zodanig, dat ik het in de Courant mogte adverteeren met een Korte Schets; dat ook by het uitgeven van een Compagnie Werk van P. S., liet door my betaalt, doen, die verliet my en hem daar een excususbrief over schreef; waarlyk een staaltje van blooheid, om 't sant in blinde oogen te strooijen.

Dit als weinige wederleggings-staaltjes van 't opgesmukt Voorbericht, zal van de andere Sinistre streeken het dagligt doen zien voor een Werkje over het Clavecimbaal stellen, dat na de awagtinge zyn laatste vier Jaar-gety Stukje, expres om redenen, doe ophouden; en of dan dezen Buitenlander myne waarheidsgezegdens voor een Pasquil (om dat het zyne

daden in de Hartaär raakte) uit kryt, tel ik niet; want die 25 Jaaren onder het dak van eene Huysheer meer dan 5000 gulden verwoont en betaalt heeft, die zyn gedrag, handel en wandel bloot stelt, vreest niet voor het *ruisen* van een *Somer-Onweer*, noch dat een gehuurde pen hem spraak- of schryveloos als een *Steenen Roeland* zal maaiken, veel min dat by niet zoude durven noemen twee voorwaardsche Geslagten, die zyn in de Stad Elburg, gelegen in de Provintie van Gelderland, na te gaan; daar zal hy de eerste als een Bierbrouwer, en de laatste als Regent, en van dien een Kapitein, tegens myn Hanslander een Hoboïst gewaar werden. ô Huppeling van de Tak op den Boom met alle uw honorabele bedieningen! waar hoord gy t'huis?

Nu ontbreekt my de plaats, maar moet noch iets zeggen: doch ontziet, Waarde Lezer, myn geringe Talent, alzo het veel differeert, by een Huurling die 'er zyn Brood mee wint, want die kan een Boekverkoper in een Scheurpapieren Metamorphiseeren, dat of die 25 Jaaren by eene Huysheer huur kan betallen, als boven gemeld, met zyn wederwaardigheden nu tot een Muziekverkoper is gebragt, let wel, door die welke hy meer winst aangebragt, dan soulaas tot zyne ondersteuninge, daar van opgeeft; ô Erbermenswaardigveld, waar ik zo myn voedsel zoude plukken, gewis daar zoude de Wyse der Koningen tot Zede Lessen, (beter dan Leugenen tot Waarheden) doorzogt en bygebragt mogen worden. Nu zal ik eindigen, doch niet afgeschrikt, door leugens of opsmukkinge, maar zal door daad en vlyt toonen dat ik door Inteeken als andere cierlyker Muziek-Werken beter het ligt zal doen zien, dan *Bertoldi* of *Gorelli* uit een Vorstelyk Cabinet doen notificeeren, maar myn Naam zal noemen met recht, en niet door misleidinge aan Overlieden, die Boeken Muziekverkoper ter beproeinge ben.

A. OLOFSEN.

2.

HET DERDE STUKJE
van de
VIER JAERGETYDEN.
der
MUSIKAALE
HERFST - TYDVERDRYF.

Afgebeeldt

By't afvallen der BLOEMEN &c.

AEN de BLOEMEN.

Laat gy ure hoofden hangen? o Bloemen gy hebt reen: Myn
Andante.

Fillis spoedt haer gangen, o Rampspoedt' el-ders heen. Sa. gy

derft uw glans en luister, Nu myn Fillis- t' Veld yerlaet: Zelf de

heldre dag wordt duister, Als myn schoo-ne huiswaerd gaet.

Aen Kloris.

2

Myn Schoone, die ik teer be - min.
Houd uw be - koor - lyk - he - den in.
Weersta myn lief - de - schuw my vry.
Ei Klo - ris toon uw haet - aen my.

Weerhoud uw Lachjes. toon u trots. || Lyd niet dat u myn oogen zien.
Wees voor myn Zuchten als een rots. || Ei tracht myn byzyn tocht te ontvlien.
Lach om myn lyden. Toon u wreed. || De Liefde ontstak in my een Vlam,
Schep uw genoegen in myn leedt. || Die uit uw oog haer oorsprongk nam.

Wees wreed, zoo word' die Vlam gedooft,
Die my van alle rust beroofst.
Dewyl ik tot myn smert, ach, ach!
Nooit op uw Weérmin hoopen mag.

Aen een Oude Best.

3

Geen mensch komt Roodoog lief-de bie-den: Elk tracht haer als
de pest te ontrlie-den. Geen mensch die haer zyn oo-ren
leent. Dat is de re-den dat zy weent.

Allegro.

Geen mensch komt Roodoog lief-de bie-den: Elk tracht haer als
de pest te ontrlie-den. Geen mensch die haer zyn oo-ren
leent. Dat is de re-den dat zy weent.

2

Haer acties zullen nimmer ryzen.
Die Kikkers at voor Veld-patryzen,
Die had gewis een slechte smaek;
Dat zy dan vry in liefde blaek'.

4

Dien't lust om Martelaer te sterven,
Zult gy licht tot een Minnaer erven.
Het was een zeer onnoosle bloed,
Die u zou nemen om uw goed.

3

Gy zult geen Jongeling vervroeren,
Al ciert gy u met paerel snoeren.
Schik u al vry wat jeugdig op;
Elk walgt van u o gryze pop.

5

Doch wilt gy liefde zyn gedragen?
'k Weet raed, zoo gy de reis wilt wagen.
Ga henen Besje, naer Japan,
Daer bidt men zelf den Drommel an.

c

4

Minne-Klagt.

Ik dryf vol angsten harten wee,
 In 't midden der gevaren Langs
 Adagio.
 de ongestuime baren, Der holle Liefde Zee.
 Waer
 zal ik toch be-lan-den. Na zulk een min or-kaen? Myn
 Liefde kiel zal stranden, En los ten gronde gaen.
 2
 De dolle wind van rampspoed slaet
 Het Zeil van hoop aen flarden.
 Ik kan't niet langer harden.
 Geen anker geeft my baet.
 Ik voel de Geessel striemen,
 Van't naedrend ongeluk.
 Myn zuchten zyn myn riemen,
 Een zwakke troost in druk!
 3
 Ik zie, Helaes geen enkle strael
 Van vreugd of blydschap blinken!
 Myn Luk-zon is aen't zinken.
 Wyl ik ten afgrond dael.
 Verdryf myn tegenspoeden,
 Volmaekte Rozelyn!
 Gy kunt my nog behoeden,
 Wilt gy myn Noord-star zyn.

2
 De dolle wind van rampspoed slaet
 Het Zeil van hoop aen flarden.
 Ik kan't niet langer harden.
 Geen anker geeft my baet.
 Ik voel de Geessel striemen,
 Van't naedrend ongeluk.
 Myn zuchten zyn myn riemen,
 Een zwakke troost in druk!

3
 Ik zie, Helaes geen enkle strael
 Van vreugd of blydschap blinken!
 Myn Luk-zon is aen't zinken.
 Wyl ik ten afgrond dael.
 Verdryf myn tegenspoeden,
 Volmaekte Rozelyn!
 Gy kunt my nog behoeden,
 Wilt gy myn Noord-star zyn.

Drink-Lied.

5

Waerom zouden wy niet drinken. Wyl het al de Wereld doet? Al het
groendat wy zien blinken. Wordt alleen doorvocht ge - voed. Al de
Visschen in de Zee, Al de dieren drinken mee; 't Onder -
scheid al-leen kan zyn, 't Veedrinkt water, wy den Wyn.

²
t Eedle vocht van Liber Pater,
Die den Wyngaerd heeft geplant,
Maekt een' gek een aerdig prater;
Scherpt het allerbotst verstand.

Als een Doktor Wyn verbied;
Lievre Vrinden telt hem niet.
Want hy zelf zendt alle daeg.
Twee drie Vlessen naer zyn maeg.

³
Musikanten en Poëten,
Zyn ook minnaers van dat goed;
Want die losse zielen weten,
Wat een deugd de Wyn hen doet.
Komt dan Vrienden, komt wel aen,
Laet het glas eens ommegaen.
Laet ons drinken, wel gemoed,
Als de heele wereld doet.

Kupido's Overwinning.

De goe-lyke Ama-ril, Be - mind door knaep Myr-
 til, Was doof voor al zyn kla-gen, o
 til, Was doof voor al zyn kla-gen, o
 Sprak de loo-ze min, Een maegd moet lief-de
 Sprak de loo-ze min, Een maegd moet lief-de
 dra-gen, 't Zy met of tegen zin. Ik wil
 dra-gen, 't Zy met of tegen zin. Ik wil

Kupido's Overwinning.

7

The musical score consists of five staves of handwritten notation on a single page. The lyrics are written below each staff in Dutch. The notation uses a mix of vertical stems and horizontal strokes for note heads, with various markings like asterisks (*), crosses (x), and numbers (e.g., 4, 6, 7, 8, 9) placed above or below the notes. Measure endings are indicated by 'w' (without repeat dots) and 'w.' (with repeat dots). The lyrics are:

de-zen Herder hel-pen. Niemand kan myn wonden
 de-zen Herder hel-pen. Niemand kan myn wonden

stelpen. Hy nam fluks de beeldnis aen, van een
 stelpen. Hy nam fluks de beeldnis aen, van een

Roos met daww be - laen: t Meisje plukt die met haer
 Roos met daww be - laen: t Meisje plukt die met haer

hand; Voort voelt zy de lief-de brand.
 hand; Voort voelt zy de lief-de brand.

Tircis Klagt.

Toen klag te zwemmen in myn bloëdt. Kwam Ce-li-

Adagio.

a. die k uit - de ban den. Des Boksvroets red - de met myn

handen. My laren. zy^g zy gaf my moed. Maer ach! zy

die my hield in't lever. Heest my een zwaerder wond ge-

geven. Haer schoonheid won-de my het

hart. Een wond, die my veel meer - der smart.

Minne-Drink-lied.

9

Het minnen is geen zonden, En't drinken is geen
 6 7 6 5b 5
 schand. De min met Wyn ver - bon-den, ik heb het onder-
 3 4 6 5b
 vonden, Gaen vro-lyk hand aen hand. Myn rechterhand drukt
 6 4 5b
 Fil-lis kaek: De slin-ker houdt het glas. Ge-
 6 6
 vult met Rynsch ge-wasch: Dus heb-ben wy van
 5b 6
 bei't vermaek Is t niet een hee-re-lys-ke zaek.
 6 6 3

Drink-lied.

The musical score consists of four staves of music in common time (indicated by '6'). The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp. The lyrics describe Mahomet's actions. The second staff begins with a bass clef and a key signature of one flat. It describes a desire for drink ('Tranenging verbien!'). The third staff begins with a treble clef and a key signature of one flat. It continues the narrative of Mahomet's actions. The fourth staff begins with a bass clef and a key signature of one flat. It concludes the narrative with a reference to the 'yder Musul-man'.

Wie heeft ooit grooter gek gezien,
Dan Mahomet? Die in zyn Wet Dees.
Allegro.

Tranenging verbien!
Ha! ha! had hy ooit Wyn gesmaekt, Hy

had zoo meenig fles gekraekt. En wis een an-dre Wet gemaekt; En

y-der Musul-man, Ge-schat op daegs een kan.

²
Maer wat raekt ons dien Arabier?
Laet ons een Fles,
Al was't er Zes,
Uitpooyen met plaizier:
Ha! ha! dees Wyn die is zoo goed!
Hy is zoo Lekker! en zoo Zoet!
Elk glaesje geeft ons nieuwe[n] moed,
En bluscht de fakkelt uit,
Van Venus blinden guit.

³
Komt blyde bazen schenkt eens in;
Daer is in't Vat
Nog meerder nat;
Dit's nog maer een begin:
Ha! ha! drinkt uit, wy scheiden niet;
Eer't oog voor twee, vier kaerssen ziet,
Zoo doen wy't geen de vreugd gebiedt:
Wel aan des Jonge hael
My aenstonds een Bokael.

Boere Vryagie.

Myn liefste Klaerij
Kry-nen Waer drempel zal het heen? Zal
ik dus moeten kwynen Veel weeken achter een? Neen
dat zult gy niet ra-den. Ik liet my al zoog lief op
ee-nen rooster braden; Verstaet gy't murwe dief?

2
Ik voel thans alle dagen,
Een krieuwling door myn Lyf;
Ik kan't niet meer verdragen;
Ei Klaerij word myn Wyf:
Myn vierentwintig Hennen,
Die hebben eenen Haen;
Moet gy dan niet bekennen,
Dat't u zal beter gaen?

3
Ei Klaer laet u bewegen.
Ik zal een pot oud Bier.
(Ei spreek my toch niet tegen)
Gaen zetten in het vier:
Dan zullen wy eens klinken,
Kom lieve morwe guit;
Kom laten wy dan drinken,
Ga mee, en wees myn Bruid.

De Verwonne Kupido.

Ku-pi-do die het al doet buk-ken
 4 5 6 6 5 7 w

Andante.

Voor uwen boog vol mo-gend-heid!
 4 6 6 5 5 5 x w

Laet ge u door droef-heid on-der-druk-ken?
 5 x 6 6 4 5 w

Wat is toch de oor-zack dat gy schreit?
 5 6 5 4 3 w

2 3
 Ach, zegt hy, ik ben overwonnen. || Ik wou het hart dier Schoone raken,
 'ts met myn' boog' en schigt' gedaen! || En branden doen in wedermin.
 'k Bezwyk voortglinstren van twee Zonnen, || Ik woud die trotsche Nymf doen blaken,
 Die in Klorindes voorhoofdt staen. || Die my weerstaet met fallen Zinn'.

4

Zy sloeg terstond op my haer oogen,
 'k Werd blind: myn toorts werd uitgedoofd:
 Myn Schicht ontbloot van zyn vermogen,
 En ik dus gansch van magt' beroost.

Minnaers Vraeg.

23

Bloemen, waerdig om - te pluk - ken,

Andante.

Zegt wie kwam u dus - te druk - ken?

Deed het Fil - lis zegt het ras - s.

Wyl - ze in Slaep ge - val - len was?

2
Of kwam zy, in deze plassen,
Hare blanke voetjes wasschen?
Zat zy hier in deze Streek,
Aen dees' Zilvren waterbeek?

3
Vlocht ze een Krans van Violieren,
Om haer blonde kruin te cieren?
Ach gy zwygt. Waerom was ik,
Hier niet in dat oogenblik!

Twyffeling.

Waer heen myn Ziel! Wat zult, wat zult gy kiezen: Van tweemoet gy eeren ver-

Allegro.

lie-zen; Twee zyn er waer uw oog op viel. 'k Min Fillis en Kli-

meen, Bei vol be-koorlyk-heen. Gy kunt voor al-le bei niet

leven. Aen wie zult gy u o-ver geven: Kies van die Nymfen een.

Zal 't Fillis zyn,
 Die ik getrou zal minnen?
 Haer schoon bekoorde myne zinnen.
 Zy is het om wiens schoon ik kwyn.
 Maer neen Klimeen verwint.
 Zy word' door my bemint.
 Zy heeft door haer bekoorlyke oogen,
 Myn Zieltje tot haer min bewogen,
 Des ik me aen haer verbind.

Maer is 't gezicht
 Van Fillis min van krachten?
 O neen 't is hooger te achten,
 Dat dan Klimeen voor Fillis zwicht?
 o Fillis uw gelaet,
 Klimeen te boven gaet.
 Maer ach! wyk Fillis uit myn zinnen!
 Ik wil.....helaes wie zal ik minnen?
 o Venus geef my raed.

Voorzichtig het best.

45

Nimmerkwamtin myn gedachten. Dat de Meisjes zoo lis-tig zyn.

Die zich voor dat volk wil wachten Hoeftzelf de wysheid van Tu-pyn.

Trek met re-den nu die lyn: Want my is voor weinig weken.

Meerdan zonneklaer ge-bleken. Dat de Meisjes lis-tig zyn.

2
 Ik was's avonds wat beschonken.
 Fillis vroeg my wie ik bemin?
 Want dacht ze een die heeft gedronken.
 Houdt nooit wel zyn geheimen in.
 Maer ik was te loos van Zinn:
 ik Wist myn zeggen te verbloemen.
 ik Wou geenzins den naem haer noemen.
 Van het Meisje dat ik min.

3
 Jongelingen laet u raden.
 Leert toch zwygen als gy bemint.
 Weest voorzichtig in uw daden.
 Als gy u by de Tuffers vindt.
 Dat de wyn uw spraeklid bind.
 Zwygt toch op nieuwsgierige vragen.
 Tracht alleen maer te behagen.
 Aen het Meisje dat gy mint.

Drink Lied.

Toen Dio geenzyn wysheid toonde, In een al - ou - de Grieksche Stad.

Vertelt men dat die Wysgeer woonde, Int midden van een le - dig vat.

Wiedrommel zou dan nog ge looven Dat zulke goede Rynsche wyn.

Het vuurder wysheid zou verdooven En aenden mensch zou schaed lyk zyn?

2

*t Zyn ydle praeijes goede vrinden:
Schenkt in eens van den ouden traen.
Laet door geen praeijes u verblinden,
Een Wysgeer is ons voorgegaen.
Komt laten we onze keel eens laren;
En vallen wy de dood ten buit,
Zoo laet ons in een vat begraven,
Dat wint voor eerst een Doodkist uit.*

Herderinne zang.

17

Andante.

'k Ben thans op Dafnis komst verblyd.
Ik scheen voor heen van wreedheid zwanger.
Waer heen o Kloris, die niet langer
Meestresse van u zelre zyt!

Wel aen, ik volg dien eedlen gloed,
Waer door 'k my voel tot min bewogen.
Kom Dafnis, kom, lees uit myn Oogen,
Die drift die woont in myn gemoed.

c

Afscheid aen Silvia.

Vaer wel myn uit verkoren ziel, Waer op myn zuijreliefde viel. Vaer wel myn
 schoone sil - ri - a, Myn zuchten volgen u steeds na. Myn liefde
 zwerft beroosd van licht. Nat misschen van uw lief gericht. Myn aller -
 schoonste hart vriendink zal al tydt denken om uw min.

<p>² k Herdenk, met vreugd, hoe uw gemoed, En't myne blaekte in éénen gloed: Een gloed, die door geen twist geschend, Alleen ons beiden is bekend.</p> <p>² k Herdenk, hoe ik uw Hals omving, En hoe gy aen den mynen hing: Hoe menigwerf ik moe gekust, Op uwen boesem heb gerust.</p>	<p>³ Al dreigt ons nu het wreed geval, Denk niet dat 'k u vergeten zal. k Zweer, dat ik eeuwiglyk erken, Dat ik geheel u eigen ben.</p> <p>Vaer wel dan uit verkoren ziel, Waer op myn zuijreliefde viel. Vaeer eeuwig wel, myn Silvia, Myn zuchten volgen u steeds na.</p>
---	--

1.

HET LAATSTE STUKJE
van de
VIER JAER GETYDEN
der
MUSIKAALE
WINTER - TYDVERDRYF,
AFGEBEELDT
by het
WINTER-LEVEN.

De barre Winter-tyd, Dic̄t bosch beroost van bla-ren, Kan
my geen droef-heit ba-ren, Hy is de min ge-wyd.
Het korten van de dagen, Kan ook aen my be-ha-gen; Wan-
neer my Kloris bly van aerd, My houdt gezelschap aen den haert.

2 Winter-leven.

*De barre winter-tyd, Die't bosch beroost van blaren, Kan
my geen droefheid ba-ren, Hy is de min ge-wyd.*

Het korten van de dagen, Kan ook aen my be-hagen; Wan-

neer my kloris bly van aerd, My houdt gezelschap aen den haert.

*Ik Zeg aen die Herderin,
Hoe zy door haer schoone Oogen,
Myn zieltje heeft bewogen,
En blaken deed in min.
Ik kus haer naer begeeren.
Zy wil zig niet verweren.
Myn minnedrift wordt niet weerstreeft.
O vreugd die my de Winter geeft!*

²
Ik Zeg aen die Herderin,
Hoe zy door haer schoone Oogen,
Myn zieltje heeft bewogen,
En blaken deed in min.
Ik kus haer naer begeeren.
Zy wil zig niet verweren.
Myn minnedrift wordt niet weerstreeft.
O vreugd die my de Winter geeft!

Drink-lied.

3

Spaert meusjes vry, M uwe toover-lonkjes, Ik schuw altyd die
 vonkjes 'k Haet de Slaver-ny; Een ander moog uw vlam-men
 blusschen; 'k Zal my wel wachten u te kusschen; Die
 uit eendroog bed op wilstaen moet met geen kolen omme gaen.

'k Heb eens bemind;
 't Was een bekoorlyk Meisje,
 Zeer malsch en zacht van Vleisje;
 Maer ik was verblind: ://:
 Waer ik my keerde, of henen wende,
 't Was zuchten, duchten zonder ende;
 'k Liep als een Zotskap door de Stad,
 Die zyn verstand verloren had.

2
 Maer nuter tyd,
 Geef ik om Leonoortje,
 Hoe schoon zy is, geen Oortje.
 'k Ben die Zotheid kwyt ://:
 'k Wil om geen meid myn vreugd verliezen;
 Ik zal voortaan den Wyn verkiezen;
 Want is men van het drinken moe,
 Men slaeft gerust tot's morgens toe.

1

4 Minne-klacht.

'k Lag op een Morgenstond, verrukt doorteedre Minne lusten Indenschoot te
 Adagio.
 rus - ten van myne Ro zemond, Met my, door een en 't zelre vuur ge-
 wond. Zy sprak myntweede Ziel! Gy zythet diemy kost be-hagen De beek moet
 haren loop -- vertragen, Zoo 'k u verlaet wiens Liefde my veriel:

2
 ô Beekje zend nu niet
 Ur' heldre Golffjes naer beneden;
 Want zy brak haer eeden,
 Dewyl zy my verliet,
 En sints haer Min aen wusten Damon biedt:
 Stroom nu vry over 't Land;
 Tracht vry myn lage hut te slopen,
 Daer is voor my geen vreugd te hopen;
 'k Derf haer waeraenik had myn hart verpano.

3
 Men mag zelf by de Goôn
 Niet om die trouweloosheid klagen,
 Die kan hun behagen;
 Iupyn roept van zyn throon:
 Meineedigheid staet aende Minnaers schoon:
 Helaes wat raed voor my!
 Maer wyl de Goôn die een niet straffen,
 Zal ik my zelre wraek verschaffen,
 Ik pleeg alom ook die bedriegery.

Drink-Lied.

5

*
8
 'k Lach om het Meisje. t Kusschen en Streelen.
 Tempo di Menuetto.

*
 Maekt drooge kelen, 'k Lach met de Minn'.
 C:*

*
 Geef my een reis - je. Een hel - der glaes - je.
 C:*

*
 Kom no - bel baesje, Ei schenk eens in.
 C:*

'k Laet ²Fillis loopen.
 Dat stadig likken.
 Doet my schier stikken.
 Het maekt maer dorst.
 Zy moet niets hoopen;
 Het vocht van Druiven.
 Doet zorg verstuiven.
 En zalft de borst.

³Dat andren gloeyen,
 En stadig zuchten;
 Dat zyn de Vruchten,
 Die Venus schenkt.
 'k Ontrvlucht die boeyen.
 Ik wil steeds drinken,
 En bly rinkinken.
 Als Bacchus wenkt.

d

6

Navolging van Anakreons Gezang.

*Hy die het blinkend geld, eerst in de wereld bringt. Kreeg
teffens met geweldt, De wereld in zyn magt. Hy
heeft de min verward, In strikken van rood goud. Een
teer beminnd hart, Wordt met de nek aenschouwt.*

*Een Minnaer die ontbloot
Van Schatten, klaegt zyn smart.
Klaegt ydel zynen noot.
Nooit dringt hy in een hart.
Zyn Schoone, fier van zeën,
Veracht hem, schoon hy klaegt,
Om dat hy aan zyn leen,
Geen goud of Zilver draegt.*

*Doch's werelds rykdom geeft
Het waer genoegen niet.
Een hart dat trouwheid heeft,
V meerder wellust biedt.
Haet Tussers, al den schat,
Voor een oprechte Ziel,
Die trouwheid in zich vat,
Waer aan uw Schoon beviel.*

Kus Lied.

7

Want rouden de Tuffers,

Ons aenzien voor suffers,

En voor Et Cetera?

Dat was onze Eer te na!

Klimeen! myn lust en verlangen!

Kom kus my, mag het zyn.

De Kusjes die k pluk van uw wangen,

Zyn lieffelyker dan Wyn.

d

8

Klorimeen.

Twee-spraak.

Damon.

Wat kwelt uw

Myn Klo-rimeen!

Affettuoso:

hart! Laet ons be-minnen, De-wyl t mag zyn. Laet

Laet ons be-minnen, De-wyl t mag zyn Laet ons Laet

ons beminnen, De-wyl t mag zyn Dewyl t mag zyn

ons be-minnen De-wyl t mag zyn Dewyl t mag zyn

Wat kwelt uw hart! Watkweltuw hart--

Myn Klo-rimeen

Myn klorimeen

Laet ons be-

Twee-spraek.

9

* --- dewyl t mag zyn Laet ons beminnen laet ons beminnen dewyl t mag zyn Laet
 minnen dewyl t mag zyn laet ons beminnen laet ons beminnen dewyl t mag zyn.
 6 8 76 5h 43 76 5h 43 7

ons - bemin-nenlaet ons - bemin-nendewyl t mag zyn laet ons beminnen-de-
 Laet ons - bemin-nendewyl t mag zyn laet ons beminnen-de-
 wyl t mag zyn. k Beklaeg uw smart laet my verwinnen Ver-

wyl t mag zyn. k Min u - we zeen Laet uw verwinnen Ver-
 6 65 6 77 7 5h 7 98

zacht uw pyn Laet my verwinnen Verzacht uw pyn verzacht uw pyn.
 Da Capo

zacht myn pyn laet uw verwinnen Verzacht myn pyn verzacht myn pyn.
 Da Capo

1

Herders-zang.

Toen Klo - ri - meen, w
⁶ ⁷ ⁴³ Op aerden verscheen. Gaf Venus, die neder kwam
w

Moderato.

da-len, En't meisje met gonschrouwe - stralen, Aen haer be-val-lig-
⁶ ⁶ ⁷ ⁶ ⁵
w

heen, Waer door - ze wordt doory — — der aengebeén, De
² ⁶ ⁴ ⁶ ⁵ ⁴
w

Starren vercieren den He - - mel trans; De Ro-zen yer-
w

cieren, een bloemen krans; Maert meisje dat steeds my-ne Vryheit ver-
⁶ ^P ⁷⁷⁷⁷ ⁶ ⁶ ⁶
w

kracht, Is hooger dan Starren en Ro - - zen ge - acht.
⁶ ⁶ ²⁶ ⁷ ⁵ ⁴³
w

Boere Minne klagt.

11

Ik die op dees steenen bank. Als een loopen Rekel jank, Wacht de dochter van Saep
 Florenzou ze my niet hoesten hooren? Ik word reeds flaeuw, Komt
 ze niet gaeuw. Zou ze my niet achten? Hoorje niet Tryn?
 Want uwe Krym, Zit u reedste wachten. Zeg wat zal het einde zyn?

²
 Toen het 'ongzend Kermis was,
 Schonk ik haer een fulpen tas,
 Met een Neerstik vol met Kanten:
 Nu laet zy my lantefanten.
 Och zy blyft weg!
 Ja wel ik zeg,
 Ga nu vry naer Spanje!
 Blyf weg, vry Tryn,
 Want uwe Krym
 Heeft den drommel vanje;
 En hy kiest een fles met Wyn.

Minne-klagt.

o Beek waer in ik tranen stort, Aen uwengroenenkant ge - ze - ten, Laet
 my, doorsnel te vloeyen weten, Of gy door my be - wo - gen wordt! Myn
 Fillis tracht myn minte ontvluchten, Zy spot met mynen teedren gloed. Voer
 heen, o Beekje, myne zuchten, Ge - lyk gy myne tra - nen doet.

2

Maer ach! ik zucht, en ween om niet.
 Wat is my in dees' staet geboren,
 Een ongelukkig lot beschoren!
 Ik smoor helaes in Ziels verdriet!
 o Fillis, zoo gy blyft verachten,
 Een Ziel die u zoo teér bemint:
 k Strooi dan vergeefs myndroeve klagten,
 En bittre zuchten in den Wind.

Drink - Lied.

13

Laet ons klinken Laet ons drinken, Tot de morgenstar ons
 groet, Zo word' on-ze lust ge-boet. 't Storten
 van de Rynsche trænen Kan den weg tot blydschap banen Niemand
 weet by ons van zorg, En daer voorblyft Bacchus borg.

²
 Laet ons spelen.
 Laet ons kweelen
 Vrolyk zyn voegt deze plaets,
 Wy zyn blygezinde maets.
 Lachen wy met Venus Rozen
 Alwaer sulke bloemen blozen
 Lachen we om haer' bloemen hoed,
 Die ons hart maer leed aen doet.

³
 Laet ons zingen
 Laet ons springen
 Laet ons reyen hand aen hand
 Wyn alleen geeft ons verstand.
 Wyn doed zelf de droefheid danssen
 Laet ons des het hoofd bekranseen
 Met een'tacyen Wyngaerd-rank.
 Drinkende al ons leven langk.

Aen een Ouden Vryer.

Druipneus zeg hoedurft gy t wagen. Dat gy af geleefd en Oud.
Lysje gaetten Huwlyk vragen. Die pas achtien ja-ren houdt?
t Dorre hout en ou-de Lieden. Ra-ken schielijk in de vlam:
Maer heest niet veel te be-dieden. Gaet zoo gaeuw schier als het kwam.

't Zal by u zoo kluchtig waeyen,
Als gy styf zyt van de Ticht.
Lys zal u de kool wel draeyen.
k Zie het wel aen haer gezicht.
Maer gy schynt nogthans te branden.
En vaert voort. Gy denkt misschien,
Het geboerte is in dees Landen,
Schaers van Horen Vee voorzien.

Wel blyf dan by die gedachten.
Doch gy hebt, ô gryze paei!
Niet veel dank van't Volk te wachten.
Stieren vleesch is al te taei.
Al wie ons iet tracht te schenken
Dat wy haten, krygt geen dank
Grysaeerdt wil dat toch bedenken
it Rowwt u al uw leven langk.

Minne-Zang.

25

Ren snel, o zon, zoo dael de nacht Dael neder in de Zee; Waer
virace.

u verlief-de Thetis wacht, O Ti-tan hoor myn bee? En

Gy, o zus-ter van de zon Be-roemde Fa-ge-rin. Be-

minde ge-oogt en-di-mi-on, Heb mee-by met myn minn!

Myn uitverkoren Herderin,
Zal in dees' Avondstond.
Vervoerd door een oprechte min.
My vallen aen den mond.
Gy boomen, zult getuigen zyn.
Van myne zuivre trouw,
En van de deugd van Rozelyn,
Die 'k als myn bruid beschouw.

'k Zal baden in een zee van weeld,
Die geene weerga vindt,
Die zich nooit sterveling verbeeldt,
Dan die getrouw bemint.
Daer spreit de nacht haer wieken uit!
Vaer wel nu leed en druk!
Ik zie myn uit verkoren bruud;
Nu nadert myn geluk.

d

De Verliefde Vryster.

Ge-lyk myn schoo-ne Bloe-men kwy-7-nen,
wan-neer zy zien de zon ver-dwynen:
zoo ben ik ook in droe-ven staet,
Wanneer myn min-naer van my gaet.

2
Myn Ziel verrukt en opgetogen,
Verkwikt zich in myn's minnaers oogen.
Hy, welkers trouwheid my beviel,
Geest voedzel aen myn teedre Ziel.

3
Zyn min is trouw en zonder vlekken.
Hy kon myn Ziel tot min verwekken.
Elk Kusje dat zyn mond my geest,
Een onbekende zoetheid heeft.

4
Myn Damon: ach! myn tweede leven!
Wil u toch gaeuw hier heen begeven!
Uw Kloris tracht, door min gewond,
Uw mond te drukken met haer mond.

5
Gy zyt myn Wellust en verlangen.
Ik tracht u in myn arm te ontvangen.
Kom haestig herwaerd, zoo gy kunt,
Myn min geen langer uitstel gunt.

Raed aen Klimene.

17

Klimene kan het mooglyk zyn, Dat gy (die ik min ge lyk myn leven) Dus
Tempo di Menuetto.

fel de min kunt weder-stre-ven, En dul-den dat ik om u kwyn?

Dunkt u dat u - we lente schatten Wienswaerde, niemand kan be-vatten, u

zyn geschenken, op dat gy Zoudt le - ven van de liefde vry?

²
Neen tweede Zieltje, denk dat niet.
Een roosje dat zich niet laet plukken.
Ziet door den tyd zyn schoon verdrucken.
Die als een schaduw hen en vliedt.
Gy moogt wel op uw schoonheid roemen,
Maer ze is verganglyk als de bloemen.
Kom kies my tot uw' bruidegom,
Voor t naken van den Ouderdom.

Aen Fillis.

Kom Fillis lae-ten we ons ver-blyden. Ge-bruiken

Virace.

we on-ze prił-le Jeugd. Wy lachen om die

ons be-ny-den. Kom baden wy in weelde en vreugd.

Vereenig-de har-ten. Trotse-ren en tarten. De plagen

die andren ontzien. Ik ken gee-ne

smarten. Zoo lang gy me uw lief-de zult bien.

A E T R I D E R
Op de Ziekte van Klorimeen

29

Ach Venus ach myn Klo-rimeen, Ligt in het
 Adagio

zick bed neér ge-sta-gen. De zware druk be-let my t
 klagen. Ik treur kmis haer aen-min-nig-heen. Dekoorts ver-
 toont haer wreed vermo-gen. Myn lief valt thans der dood ten
 buit. Stort tranen vloe-den, o myn oogen Enbluscht daer
 mee de it koorts vuur uit.

Finis.

Geen vult, dat trouw, dat kan na de Vlaams-Vlaams

172 223

R E G I S T E R

Der twee Laetste

V I E R J A A R G E T Y - S T U K J E S

Van de Alomberoemde MUSIKAALE

HERFST- EN WINTER-TYDVERDRYF.

*'t Derde Stukje, is onder de Letter C,
voor de HERFST-MAEND.*

Aen de Bloemen.	Pag. 1
Aen Kloris.	2
Aen een Oude Best.	3
Minne - Klagt.	4
Drink - Lied.	5
Kupido's Overwinning.	6
Twespraak.	
Tirces Klagt.	7
Minne - Drink - Lied.	8
Drink - Lied.	9
Boere Vryagie.	10
De Verwonne Kupido.	11
Minnaers Vraag.	12
Twyffeling.	13
Voozichtig het best.	14
Drink - Lied.	15
Herderinne Zang.	16
Afscheid aen Silvia.	17
	18

*Het vierde, is onder de Letter D,
voor de WINTER-MAEND.*

Winter - Leven.	1
<i>Ibid</i> (met het Letter - Vaers 'er by)	2
Drink - Lied.	3
Minne - Klagt.	4
Drink - Lied.	5
Navolging van Anakreons Gezang.	6
Kus - Lied.	7
Twespraak van Klorimeen en Damon.	8
<i>ibid.</i>	
Herders - Zang.	9
Boere Minnekragt.	10
Minne - Klagt.	11
Drink - Lied.	12
Aen een Oude Vryer.	13
Minne - Zang.	14
De Verliefde Vryster.	15
Raed aen Klimene.	16
Aen Filis.	17
Op de Ziekte van Klorimeen.	18
	19

N.B. Tot onderrichting der Musikaale Liefhebbers diend, dat men in 't laatste Stukje der Wintermaend pag. 1. het eerste Muziekvaersch als een begin heeft gemaakt, en om het geheele Aria - Stukje niet te breeken, heeft men pag. 2. het zelve noch eens geplaatst, (doch met het Vaersch 'er onder) om dus aen Compositeur en Dichter geen reden van ongenoegen te geven; en waar voor men in dat Stukje weder een' *Aria* meerder heeft gedaan; nu werden deze vier ter Confrontatie voor dien Uitdager in zyn eerste Voorbericht overgelaten; zo zo minder mogten wezen, Vrienden, het is een buiten-lander, dewelke met die gewoone Snoeveryen, veelmaals (onder daden) gepaart gaan, ter bevestiging van deze zal *Corely* uit dat Vorstelyk Cabinet, en de XII. *Bottarelli* Opera Ariaas, in 't partituur, tegens de XII. der *Amsterdamsche Schouwburg*, (eerste 6 gl. en laatste f 4-10, by Inteekening) vergeleken worden; iswêr een bagatel? te recht dan besluit ik myn redenen met dit Vaersje:

*Al wat van buiten komt dat word gevoed, geprezen;
Geen Arts, hoe groot, en kan zo'en Kanker-Kwaal genezen.*